

a t m i n t i s
a p i e v a i k y s t e .
A n t a k a l n i s

Narvely augintas balandis.
Laiptinēj augintas fikusas.
Virtuvėje auginta siela, māno.

a p i e t a v e I I

Prisiminiau tavo veidą –
bet labiau pradžiugino kiaulpienės,
rugsėjo pradžioj tarp smilgų dar žydinčios!

Miške knibžda grybautojai.
Vienintelis iš jų – aš –
galiu prisimint tavo veidą.

Bambuko ūgliai džiūstančiuos tinkluos –
štai kas sapnavos šiąnakt,
kai tavęs mano ranka greta nerado.

Stebiu erškėtuoges kopose –
spalva jų švelnesnė,
nei mintys apie tave.

Namelis aukštai kalnuose,
per audrą surastas sulyto keleivio, –
tavo veidas dabar man.

a p i e t a v e I V

Beveik plikos tuopos.
Beveik pasibaigusi vasara.
Tavo vardas kiekvienam kalendoriaus lapely.

Kritusių lapų žemėlapiai.
Tyrinėju šalis,
kuriose niekada nebebūsime.